

בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה

הַמְשִׁפְחָה שֶׁל עֲזִי עֲבָרָה לְגוֹר בְּשִׁכּוּנָה חֲדָשָׁה.
בְּיָמִים הָרִאשׁוֹנִים הָיָה עֲזִי עָצוּב. הוּא חָשַׁשׁ שֶׁלֹּא יִהְיוּ לוֹ
חֲבָרִים בְּשִׁכּוּנָה הַחֲדָשָׁה.
הוּא הִתְגַּעְגַּע לְבֵית הַקּוֹדֵם שֶׁלוֹ וְלַחֲבָרִים מֵהַשִּׁכּוּנָה
הַקּוֹדֶמֶת.
עֲזִי רָצָה מְאֹד לָלֶכֶת לְמַגְרֵשׁ הַמְשִׁחָקִים, אָבֵל נִשְׂאָר
בְּבֵיתוֹ, כִּי לֹא הִכִּיר שֵׁם אֶף אֶחָד.
יוֹם אֶחָד נִשְׁמַע צִלְצוּל בַּפַּעַמּוֹן. עֲזִי נָגַשׁ לִפְתַּח אֶת הַדֶּלֶת
וְרָאָה יֶלֶד עוֹמֵד כְּשֶׁכְּדוֹר בְּיָדוֹ.
אָמַר הַיֶּלֶד לְעֲזִי: "שִׁמְעֵנוּ שְׂאֵתָה יֶלֶד חֲדָשׁ בְּשִׁכּוּנָה שְׁלֵנוּ.
מָה שְׂמִדָּה?"
"שְׂמִי עֲזִי," עָנָה.
"שְׂמִי יוֹבֵל," אָמַר הַיֶּלֶד וְשָׂאֵל: "אֵתָה רוֹצָה לְהִצְטָרֵף
לְנִבְחָרֵת הַכְּדוֹרָגֵל שְׁלֵנוּ?"
"אֲנִי מְאֹד רוֹצָה," עָנָה עֲזִי.
מֵאִז עֲזִי כָּבֵר לֹא עָצוּב, כִּי יֵשׁ לוֹ חֲבָרִים חֲדָשִׁים, וְהוּא
אֶפְלוֹ אֵינוֹ מִתְגַּעְגַּע לְבֵיתוֹ הַקּוֹדֵם וְלַחֲבָרָיו שֵׁם.